

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Tost/38/2018
Identifikačné číslo spisu: 9517100204
Dátum vydania rozhodnutia: 19. septembra 2018
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Paluda
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:9517100204.10

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Martina Bargela a JUDr. Libora Duľu v trestnej veci proti obvinenému P. P. a spol. pre obzvlášť závažný zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. c), ods. 4 písm. a), písm. c) Tr. zák. a iné, na neverejnom zasadnutí konanom 19. septembra 2018 v Bratislave o sťažnosti obvineného Q. T. proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu z 31. augusta 2018, sp. zn. 4Tp/26/2017, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť obvineného Q. T. s a z a m i e t a.

O d ô v o d n e n i e

Špecializovaný trestný súd (ďalej aj „prvostupňový súd“) uznesením z 31. augusta 2018, sp. zn. 4Tp/26/2017, podľa § 79 ods. 3 Tr. por. zamietol žiadosť obvineného Q. T. o prepustenie z väzby, podľa § 80 ods. 1 písm. b) Tr. por. jeho písomný sľub neprijal, podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. väzbu obvineného nenahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka a podľa § 81 ods. 1 Tr. por. neprijal ponuku peňažnej záruky od obvineného. Proti tomuto uzneseniu podal obvinený Q. T. prostredníctvom svojej obhajkyne JUDr. Gabriely Čechovej sťažnosť, v ktorej poukázal na to, že prvostupňový súd založil svoje zamietavé rozhodnutie na vyjadrení ošetrojúcej lekárky, obsiahnutom v správe z 28. augusta 2018, pričom táto správa je podľa obvineného obsahovo totožná so správou z 23. júla 2018, s výnimkou toho, že v správe z 28. augusta 2018 už bolo jednoznačne konštatované, že onkologické ochorenie obvineného nebolo diagnostickými metódami potvrdené, pričom v správe z 23. júla 2018 bolo na základe totožných diagnostických vyjadrení skonštatované, že onkologické ochorenie nebolo u obvineného doposiaľ potvrdené. K záveru obsiahnutému v správe z 28. augusta 2018 dospela ošetrojúca lekárka napriek svojmu konštatovaniu v správe o tom, že kontrolné hematologické vyšetrenie má obvinený plánové až začiatkom septembra 2018 (v správe uvádzaný začiatok októbra 2018, pozn.). Z textu správy navyše podľa obvineného vyplýva, že od vrátenia vecí nadriadeným súdom na nové konanie nebol vykonaný žiaden lekársky úkon a bola len odcitovaná pôvodná lekárska správa s úpravou poukazujúcou na časovú relativitu zdravotného stavu k času podania správy. Z uvedeného je podľa obvineného zrejmé, že prvostupňový súd nedodrжал záväzný pokyn nadriadeného súdu v zmysle § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por. a svojím postupom nevytvoril predpoklady na rozhodovanie v zmysle § 2 ods. 10 Tr. por., keďže pochybnosti vyslovené nadriadeným orgánom neboli postupom prvostupňového súdu odstránené. Obvinený v podanej

sťažnosti ďalej poukázal na svoje podanie, ktoré bolo prvostupňovému súdu doručené 3. septembra 2018, označené ako „doplnenie žiadosti o oznámenie nových skutočností po zrušení uznesenia odvolacím súdom podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por.“, ktoré prvostupňový súd nebral do úvahy a ktoré dopĺňa okolnosti pre rozhodovanie v predmetnej veci v tom, že 30. a 31. augusta 2018 sa uskutočnil výsluch obvineného Q. T., v rámci ktorého obvinený uviedol, že nepopiera spáchanie skutku, z ktorého je obvinený, popísal činnosť obchodných partnerov, s ktorými spolupracoval, ako aj ďalších spoluobvinených a zodpovedal všetky otázky kladené vyšetrovateľom, ako aj prítomnými obhajcami. Vo svojej výpovedi tak uviedol skutočnosti, ktoré sú podľa jeho názoru spôsobilé vyvodiť záver o absencii proporcionality ďalšieho trvania väzby vo vzťahu k možnému výsledku trestného konania v zmysle § 2 ods. 2 a § 76 ods. 1 Tr. por. Z uvedeného možno podľa obvineného dôvodne vyvodiť zmenu jeho postoja k prípadnému ďalšiemu páchaniu trestnej činnosti, čo oslabuje existenciu trvania preventívnej väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por., najmä pokiaľ sú jeho ďalšie aktivity paralyzované jeho zdravotným stavom, ako aj starostlivosťou o partnerku a o maloletého syna. Obvinený Q. T. vo svojej výpovedi popísal nielen svoju činnosť, ale aj činnosť ďalších spoluobvinených, pričom viacerí spoluobvinení sa ku skutku priznali, o jeho výpovedi majú spoluobvinení vedomosť, preto podľa neho nie je žiaden predpoklad, že by po prepustení z väzby svojim konaním zmaril alebo podstatne sťažil dosiahnutie účelu trestného konania, keďže práve svojou výpoveďou značnou mierou prispel k jej objasňovaniu. V závere podanej sťažnosti obvinený uviedol, že si je plne vedomý, že jeho zdravotný stav, na ktorý poukazuje v podanej žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu, ani jeho priznanie nie je samo osebe dôvodom na jeho prepustenie, avšak je dôvodom vylučujúcim aktivity, ktoré by v budúcnosti mohli zakladať alebo byť spôsobilé navodiť indicie pre úvahu o možnom pokračovaní v trestnej činnosti. Na základe uvedeného obvinený konštatoval, že je povinnosťou súdu zaoberať sa meniacimi okolnosťami väzby počas jej trvania v dôsledkových vzťahoch, ktoré nutne vyúsťujú do právneho záveru, charakterizovaného zmenou okolností posudzovaných dôvodov v takom rozmere, že odôvodňujú aplikáciu ustanovení Trestného poriadku uvedených v jeho žiadosti o prepustenie na slobodu, resp. jej nahradenie. Sťažnosť obvineného bola zaslaná prokurátorovi Úradu Špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, ktorý sa k nej do dňa konania neverejného zasadnutia nevyjadril. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako nadriadený súd preskúmal na podklade uvedenej sťažnosti, ktorá bola podaná oprávnenou osobou včas, podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako i konanie predchádzajúce týmto výrokom a dospel k nasledujúcim zisteniam. Obvinený Q. T. je v posudzovanej veci trestne stíhaný na základe uznesenia vyšetrovateľa Národnej kriminálnej agentúry Prezídia Policajného zboru, Národnej jednotky finančnej polície, expozitúra Východ - Košice z 13. októbra 2017, ČVS: PPZ-16/NKA-FP-VY-2017, ktorým bolo začaté trestné stíhanie a súčasne mu bolo vznesené obvinenie pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák., pokračovací zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 4 Tr. zák. a obzvlášť závažný zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. c), ods. 4 písm. a) Tr. zák., ktorých sa mal dopustiť na skutkovom základe uvedenom v uznesení o vznesení obvinenia. Z predloženého spisového materiálu ďalej vyplýva, že uznesením Špecializovaného trestného súdu z 15. októbra 2017, sp. zn. 4Tp/26/2017, bol obvinený Q. T. (spolu s ďalšími dvanástimi osobami) podľa § 72 ods. 2 Tr. por. z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. vzatý do väzby s tým, že lehota väzby mu začala plynúť od 13. októbra 2017, kedy mu bola obmedzená osobná sloboda. Uznesením zo 6. novembra 2017, sp. zn. 2 Tost 36/2017 najvyšší súd predmetné uznesenie vo vzťahu k obvinenému Q. T. zrušil, podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. obvineného vzal do väzby a túto nenahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka, písomným sľubom obvineného ani zložením peňažnej záruky obvineného. Uznesením Špecializovaného trestného súdu zo 7. marca 2018, sp. zn. 4Tp/26/2017, v spojení s uznesením najvyššieho súdu zo 4. apríla 2018, sp. zn. 4 Tost 10/2018, bola žiadosť obvineného Q. T. o prepustenie z väzby na slobodu zamietnutá. Prvostupňový súd uznesením z 23. apríla 2018, sp. zn. 4Tp/26/2017 u obvineného Q. T. (spolu s ďalšími osobami) podľa § 76 ods. 3 Tr. por. za konštatovania dôvodu väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. predĺžil lehotu trvania väzby do 13. septembra 2018. Najvyšší súd uznesením zo 7. mája 2018, sp. zn. 5 Tost 14/2018, sťažnosť obvineného Q. T. podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol a na podklade sťažnosti prokurátora lehotu trvania väzby u obvineného predĺžil do 13. decembra 2018. Dňa 2. júla 2018 bola prokurátorovi doručená žiadosť obvineného o prepustenie z

väzby na slobodu. Keďže prokurátor predmetnej žiadosti nevyhovel, predložil ju 13. júla 2018 v zmysle § 79 ods. 3 Tr. por. sudcovi pre prípravné konanie, ktorý po vykonanom výsluchu obvineného 24. júla 2018 uznesením sp. zn. 4Tp/26/2017, podľa § 79 ods. 3 Tr. por. prepustil obvineného Q. T. z väzby na slobodu za jej súčasného nahradenia probačným dohľadom nad obvineným a uložením primeraných povinností a obmedzení podľa § 82 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. j) Tr. por., spočívajúcich v - zákaze vykonávať podnikateľskú činnosť, ktorej podmienky upravuje osobitný predpis, a to zákon č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v platnom znení a zákon č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v platnom znení, - zákaze vzdaľovať sa z miesta pobytu alebo z obydliť okrem návštevy ošetrojúceho lekára a zdravotníckeho zariadenia, vzdialenia sa na súdne konania alebo konania pred štátnymi a správnymi orgánmi, - zákaze akéhokoľvek kontaktu so spoluobvinenými v akejkoľvek forme vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami- zákaze vycestovať mimo územia Slovenskej republiky, - povinnosti ihneď oznámiť probačnému úradníkovi každú zmenu miesta bydliska. Citované uznesenie prvostupňového súdu bolo uznesením najvyššieho súdu zo 14. augusta 2018, sp. zn. 2 Tost 30/2018, podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušené a Špecializovanému trestnému súdu bolo uložené, aby vo veci znovu konal a rozhodol. Po vrátení veci prvostupňový súd v zmysle uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 2 Tost 30/2018 vyzval zdravotnícke zariadenie Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Banskej Bystrici, aby sa vyjadrilo k tomu, či doposiaľ vykonanými diagnostickými vyšetreniami bola zistená príčina anémie obvineného Q. T., ktorá by vylučovala jej onkologický pôvod, či je v tomto smere realizovaná ďalšia diagnostika a s akým výsledkom a či možno v podmienkach väzby uplatniť všetky diagnostické postupy zodpovedajúce aktuálne dostupným poznatkom v oblasti lekárskej vedy a biomedicínskych vied, ktorými je možné onkologické ochorenie obvineného potvrdiť alebo vylúčiť. Zdravotnícke zariadenie Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Banskej Bystrici listom z 24. augusta 2018 prvostupňovému súdu oznámilo, že diagnostickými vyšetreniami bola obvinenému zistená sideropenická, mikrocytová, hypochrómna anémia (chudokrvnosť z nedostatku železa), obvinený je substituovaný preparátmi železa, začiatkom mesiaca september 2018 má naplánované kontrolné hematologické vyšetrenie; onkologické ochorenie u neho nebolo diagnostickými vyšetreniami potvrdené. Zdravotnícke zariadenie zároveň uviedlo, že aj v podmienkach väzby je možné uplatniť všetky diagnostické postupy zodpovedajúce aktuálne dostupným poznatkom v oblasti lekárskej vedy a biomedicínskych vied, pričom doplnilo, že v prípade potreby sú pacienti vo výkone väzby alebo vo výkone trestu odňatia slobody odosielaní na špecializované odborné vyšetrenia do civilných zdravotníckych zariadení, rovnako im je v prípade potreby zabezpečená aj hospitalizácia v Nemocnici pre obvinených a odsúdených v Trenčíne alebo v špecializovaných nemocniciach, podľa druhu ochorenia. Na základe tohto oznámenia prvostupňový súd vo veci opätovne rozhodol napadnutým uznesením z 31. augusta 2018, pričom v odôvodnení tohto uznesenia uviedol, že nedošlo k žiadnej zmene vo vzťahu k dôvodnosti vedeného trestného konania, ani k dôvodom väzby od posledného rozhodnutia najvyššieho súdu z 23. apríla 2018, sp. zn. 5Tost 14/2018, v ktorom najvyšší súd uviedol, že trestné stíhanie je vedené dôvodne a dôvod väzby naďalej trvá, dôsledkom čoho bola u obvineného predĺžená väzba do 13. decembra 2018. Onkologické ochorenie obvineného nebolo diagnostickými metódami potvrdené a v prípade potreby sú mu zabezpečené odborné lekárske vyšetrenia, všetky diagnostické postupy zodpovedajúce aktuálne dostupným poznatkom lekárskej vedy a biomedicínskych vied, náležitá lekárska starostlivosť, prípadne hospitalizácia, teda počas výkonu väzby je možné poskytnúť mu rovnakú lekársku starostlivosť ako na slobode. Podľa názoru prvostupňového súdu sú u obvineného naďalej dané dôvody tzv. preventívnej väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. čo vyplýva predovšetkým z charakteru a rozsahu trestnej činnosti, ktorú mal dlhodobo, za účelom zabezpečenia príjmu, páchať, ako aj z postavenia, ktoré mal v rámci zločineckej skupiny zastávať, keďže mal pôsobiť ako dodávateľ pre tzv. nárazníkové spoločnosti, ktorých bol konateľom. Nemožno pritom prehliadnuť ani skutočnosť, že obvinený sa už v minulosti majetkovej trestnej činnosti dvakrát dopustil, čo zvyšuje obavu, že svoje sklony k trestnej činnosti či už rovnakého alebo obdobného druhu bude rozvíjať naďalej. Rovnako tak v súlade s rozhodnutím najvyššieho súdu zo 7. mája 2018, sp. zn. 5 Tost 14/2018, prvostupňový súd konštatoval, že vzhľadom na charakter a rozsah trestnej činnosti, ako aj s ohľadom na postavenie jednotlivých členov v rámci jej hierarchie, nie je možné ich väzbu nahradiť probačným dohľadom, prijatím písomného sľubu obvineného ani prijatím peňažnej záruky a z tohto dôvodu tieto návrhy obvineného na nahradenie väzby prvostupňový súd

neakceptoval. Po zistení, že boli splnené všetky formálno-procesné podmienky na rozhodnutie o žiadosti obvineného o prepustenie z väzby na slobodu v zmysle § 79 ods. 3, § 72 ods. 2 Tr. por., najvyšší súd následne skúmal, či sú zároveň dané materiálne podmienky pre ďalšie obmedzenie osobnej slobody obvineného väzbou; konkrétne, či doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutky, pre ktoré bolo začaté trestné stíhanie, boli spáchané, majú znaky konkrétnych trestných činov a či je stále dané podozrenie, že tieto mal spáchať aj obvinený (§ 71 ods. 1 Tr. poriadku). Pokiaľ ide o dôvodnosť trestného stíhania vo vzťahu k obvinenému Q. T., najvyšší súd v zhode s názorom prvostupňového súdu konštatuje, že od posledného rozhodovania o väzbe nedošlo k takým významným zmenám, ktoré by ďalšie vedenie trestného stíhania proti nemu spochybnili. Naopak, dôkazy zabezpečené od vznesenia obvinenia až doposiaľ dôvodnosť trestného stíhania i väzobný dôvod u obvineného skôr zosilňujú než zoslabujú. Okrem dôkazov uvádzaných v predchádzajúcich rozhodnutiach o väzbe tohto obvineného možno v tejto súvislosti poukázať na výsluch obvineného G. K. z 27. a 28. júna 2018 (zväzok 5.2, č.l. 315-340), ktorý podrobne vypovedal o fiktívnom dodávaní reklamných služieb cez spoločnosti spravované obvineným S. a obvineným T.; rovnako tak aj na výsluch obvineného T. K. z 23. augusta 2018 (zväzok 5.2, č.l. 355-372 spisu), konateľ a spoločnosti ADVERTISING & MEDIA a LBK, ktorý potvrdil, že spoločnostiam boli fakturované služby, ktoré reálne neboli dodané, pričom úhrady realizoval na základe variabilných symbolov, ktoré mu najprv nosil brat G. K., neskôr obvinení S., T., I. a ďalší; vo vzťahu k obvinenému Q. T. obvinený T. K. uviedol, že tohto považoval za niečo ako „styčného dôstojníka“ v skupine spoločností, ktoré dodávali fiktívne služby pre spoločnosti ADVERTISING & MEDIA a LBK. Nemožno opomenúť ani v spise sa nachádzajúci zoznam vkladov a bankových operácií vykonaných obvineným Q. T. z jeho bankového účtu (zväzok 14.3, č.l. 125-144). V prejednávanej veci tak existuje dostatok konkrétnych podkladov odôvodňujúcich trestné stíhanie obvineného, ako aj jeho väzobné stíhanie z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por., teda existencia obavy, že v trestnej činnosti rovnakého či obdobného charakteru bude po prepustení z väzby pokračovať, a to s poukazom na charakter a rozsah trestnej činnosti, ako aj na postavenie obvineného v rámci zločineckej skupiny (keď tento mal pôsobiť ako dodávateľ pre nárazníkové spoločnosti a na zakrývaní trestnej činnosti sa podieľal zapojením najmenej troch ďalších spoločností, ktorých bol konateľom - Q., O. a O. Slovakia), obzvlášť, keď v minulosti bol už dvakrát súdne trestaný za majetkovú trestnú činnosť. Hoci sa na obvineného v oboch prípadoch hľadí, akoby nebol odsúdený, existencia a charakter tejto trestnej činnosti (predovšetkým, že ide o druhovo rovnaké trestné činy) zvyšuje obavu, že svoje sklony k trestnej činnosti či už rovnakého alebo obdobného druhu bude rozvíjať ďalej. V súvislosti so sťažnostnými námietkami obvineného týkajúcimi sa nesplnenia záväzného pokynu nadriadeného súdu prvostupňovým súdom je potrebné uviesť, že najvyšší súd vo svojom uznesení zo 14. augusta 2018, sp. zn. 2 Tost 30/2018, uložil prvostupňovému súdu povinnosť požiadať príslušné zdravotnícke zariadenie, príp. zariadenia, o doplnenie správy o zdravotnom stave obvineného Q. T. v tom smere, či doposiaľ vykonanými diagnostickými vyšetreniami bola zistená príčina anémie u obvineného, ktorá by vylučovala jej onkologický pôvod, či je v tomto smere realizovaná ďalšia diagnostika a s akým výsledkom, a hlavne či v podmienkach väzby možno uplatniť všetky diagnostické postupy zodpovedajúce aktuálne dostupným poznatkom v oblasti lekárskej vedy a biomedicínskych vied, ktorými je možné onkologické ochorenie u obvineného potvrdiť alebo vylúčiť (keďže uvedené skutočnosti zo správy zdravotníckeho zariadenia z 23. júla 2018 nevyplývajú). Najvyšší súd teda v predmetnom uznesení neuložil povinnosť zdravotníckemu zariadeniu vykonať ďalšie vyšetrenie zdravotného stavu obvineného, ako sa to snaží obvinený v podanej sťažnosti prezentovať, ale uložil povinnosť prvostupňovému súdu požiadať o doplnenie vyjadrenia zdravotníckeho zariadenia, keďže z podanej správy neboli zrejmé všetky skutočnosti potrebné na posúdenie všetkých relevantných skutočností týkajúcich sa jeho žiadosti o prepustenie z väzby vo vzťahu k jeho aktuálnemu zdravotnému stavu. Možno pritom zopakovať, že choroba obvineného alebo jeho zdravotný stav nie sú samé osebe dôvodmi pre to, aby nemohol byť vzatý do väzby, ponechaný vo väzbe, resp. aby bol z väzby prepustený, ak je tu niektorý z dôvodov väzby uvedený v § 71 Tr. por. (porovnaj uznesenie najvyššieho súdu z 23. novembra 2006, sp. zn. 2 Toš 33/2006). Rovnako tak aj Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) vo viacerých svojich rozhodnutiach konštatoval, že čl. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“) nemožno vykladať v tom zmysle, že by zakladal všeobecnú povinnosť prepustiť zo zdravotných dôvodov osobu držanú vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody alebo ju umiestniť do civilnej nemocnice, aby dostala špecifickú lekársku starostlivosť. Na druhej strane však

čl. 3 Dohovoru ukladá štátu povinnosť zabezpečiť zadržiavanie každého väzňa za podmienok zľúčiteľných s úctou k ľudskej dôstojnosti, s tým, že podmienky výkonu opatrení obmedzujúcich osobnú slobodu ho nevystavujú tiesni alebo pocitom takej intenzity, ktorá prevyšuje nevyhnutnú úroveň utrpenia vlastnú zbaveniu slobody, a že s ohľadom na praktické požiadavky väznenia bude zdravie a blaho väzňa zabezpečované adekvátnym spôsobom, predovšetkým poskytovaním náležitej lekárskej starostlivosti (porovnaj mutatis mutandis napr. rozsudky ESĽP vo veci Soering proti Spojenému kráľovstvu zo 7. júla 1989, č. 14038/88, ods. 100; Tyrer proti Spojenému kráľovstvu z 25. apríla 1978, č. 5856/72, ods. 30; Kudla proti Poľsku z 26. októbra 2000, č. 30210/96, ods. 92). Z vyššie uvedených skutočností možno uzavrieť, že prvostupňový súd postupoval po vrátení veci v zmysle pokynu nadriadeného súdu a z predloženej lekárskej správy zistil, že aktuálny zdravotný stav obvineného nebráni jeho väzobnému stíhaniu a v prípade potreby mu je zabezpečená hospitalizácia. Sťažnostné námietky v tomto smere preto neobstoja. Pokiaľ ide o obvineným deklarované priznanie sa k trestnej činnosti a usvedčovanie aj niektorých ďalších spoluobvinených tu je potrebné poukázať na to, že zmyslom a účelom väzobného stíhania obvineného nie je prinútiť ho k priznaniu sa k stíhanej trestnej činnosti. Zmyslom preventívnej väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. (z ktorého dôvodu je obvinený Q. T. väzobne stíhaný) je zaistiť osobu obvineného, u ktorého existuje dôvodná obava vyplývajúca z konkrétnych skutočností, že bude opakovať trestný čin, pre ktorý je stíhaný, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval, alebo ktorým hrozil. Uvedený väzobný dôvod sa v určitej miere odlišuje od zvyšných dvoch väzobných dôvodov a je založený na predpoklade, že účelom trestného stíhania je i predchádzanie trestnej činnosti (porovnaj uznesenie najvyššieho súdu z 8. marca 2012, sp. zn. 5 Tost 7/2012). Z tohto dôvodu priznanie sa obvineného k trestnej činnosti nemôže odôvodňovať zánik tohto väzobného dôvodu, keďže jeho existencia je odôvodnená obavou (podporenou vyššie uvedenými skutočnosťami), že obvinený by po prepustení z väzby na slobodu pokračoval v páchaní trestnej činnosti. Z týchto dôvodov najvyšší súd rozhodol tak, že sťažnosť obvineného Q. T. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.